

Arrest

nr. 268 787 van 22 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij heeft de Sri Lankaanse nationaliteit en is geboren in 1982. Op 22 december 2016 komt de verzoekende partij het Rijk binnen op basis van een visum type D. De minderjarige zoon V.S. is geboren in 2009 in Sri Lanka. Hij is samen met zijn moeder in 2017 naar België gekomen. De minderjarige dochter V.N. is geboren in oktober 2017 in Brugge (België).

1.2. Op 23 mei 2018 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 30 oktober 2018 beslist de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 28 maart 2019 met nummer 219 114 weigert de Raad de verzoekende partij als vluchteling te erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.3. Op 15 april 2019 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21 augustus 2019 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)".

1.4. Op 1 oktober 2019 dient de verzoekende partij een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 24 januari 2020 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)".

1.5. Op 5 oktober 2020 dient de verzoekende partij een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 31 maart 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u Tamil van etnische origine en bent u een hindoe. U bent daarnaast afkomstig uit het dorp Tettathivu, in Kaluwanjukudi te Batticaloa (Mattakalappu). U voltooide het middelbaar onderwijs in Sri Lanka. Binnen uw familie was niemand betrokken bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Op 11 september 2008 huwde u met de Tamil man PV (O.V. 6.961.902, CGVS 12/12341W). Uw echtgenoot werkte als landbouwer en verbouwde groenten en chili pepers. U was steeds een huisvrouw. Uw zoon S. werd geboren op (...) 2009. U vernam van uw echtgenoot dat zijn jongere broer R. zich aansloot bij de LTTE, Karuna afdeling, in het verleden. U hebt uw schoonbroer nooit ontmoet en er is geen nieuws meer van hem sedert lange tijd. Sinds 2006 of 2007 steunde uw echtgenoot de LTTE. Hij voorzag hen van kledij en voedsel. Dit gebeurde echter voor uw huwelijk en u bent niet goed op de hoogte van de exacte activiteiten van uw man. Nadat Karuna zich afsplitste van de LTTE en in zee ging met de Singalese overheid, werd er actief gezocht naar voormalige LTTE'ers en hun aanhangers. Zo kwam ook uw echtgenoot in het vizier. Omdat uw echtgenoot ervan verdacht werd de LTTE eerder te hebben gesteund, werd hij gedwongen zich te melden in het Karuna STF kamp te Settimalayam in de loop van 2009. Daar diende hij een register te ondertekenen. Naar aanleiding van de problemen die uw echtgenoot lokaal kende, pendelde hij heen en weer tussen Colombo en Batticaloa. In Colombo was hij onbekend en had hij geen moeilijkheden met de Singalese overheid. Hij werkte als arbeider voor Singalezen en leerde Singalees spreken. U zelf hebt nooit in Colombo gewoond. In april of mei 2009 werd uw echtgenoot door leden van de Karuna groep thuis opgeroepen om naar het kamp te komen. Daar werd uw echtgenoot opgepakt en opgesloten. Na zes à tien dagen werd uw echtgenoot omwille van mishandelingen in detentie gehospitaliseerd in het ziekenhuis van Kaluwanjukudi. Hij was gekwetst aan de schouder en het dijbeen. Na een twaalfal dagen werd uw echtgenoot ontslagen uit het hospitaal. Omwille van aanhoudende problemen met de Karuna groep verliet uw echtgenoot Sri Lanka vanuit Colombo in juni 2016. Hij bereikte via Turkije Griekenland, waar hij een tijdje verbleef en veel moeilijkheden kende. U reisde niet mee met uw echtgenoot toen, omdat uw zoon slechts één jaar oud was op dat ogenblik en de reis te moeilijk zou zijn voor het kleine kind. Na het vertrek van uw echtgenoot bleef u achter te Tettathivu waar u met uw moeder en uw zoon woonde. Ook uw broer woont nog steeds met zijn gezin in Kaluwanjukudi. U had vaak telefonisch contact met uw echtgenoot. Af en toe kreeg u thuis bezoek van leden van de Karuna groepering in burger. Zij vroegen naar uw echtgenoot en controleerden ook uw mobiele telefoon naar contacten met uw man. U ontkende te weten waar hij was en telkens u telefonisch contact had met uw man wiste u de gegevens. Op uw verjaardag in 2013 kreeg u opnieuw bezoek van drie kerels op een motorfiets. Ze gaven u een klap in het gezicht om u te dwingen te vertellen waar uw man bleef. U zwoer op het hoofd van uw kind niet te weten waar hij was. Hierna doorzochten ze het huis, maar troffen niets aan dat naar uw man kon leiden. Uw echtgenoot arriveerde in België en diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 20 februari 2012. Toen uw echtgenoot een verblijfskaart bewam voor België in 2016, zetten uw echtgenoot en u alles in het werk zodat u uw echtgenoot hier in België kon vervoegen. U verkreeg uw Sri Lankaanse officiële paspoort op 25 april 2016. Op 21 december 2016 verliet u samen met uw zoon Sri Lanka. U arriveerde hier de volgende dag en uw echtgenoot haalde u op. Uw echtgenoot is in België lid van een Tamil vereniging. Zo neemt uw echtgenoot deel aan herdenkingsdagen voor de gesneuvelde Tamil martelaren in het Sri Lankaanse conflict. U bent niet actief voor deze vereniging. Uw dochter N. werd geboren op (...) 2017 in Brugge. U diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 mei 2018. Het was niet uw eigen keuze om een verzoek in te dienen, maar omdat u en uw echtgenoot moeilijk behuizing vonden in België werd u

hertoe aangezet door het Centrum voor het Algemeen Welzijn. Bij uw terugkeer naar Sri Lanka vreest u vervolging door leden van Karuna. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw Sri Lankaanse paspoort en dat van uw zoon, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, uw huwelijksakte en een vertaling daarvan, het geboortebewijs van uw dochter, een kopie van de Belgische verblijfskaart van uw echtgenoot, een kopie van postafgiftebewijzen, een foto van uw echtgenoot tijdens een manifestatie van de Tamil vereniging in België.

Op 30 oktober 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw problemen omwille van de beweemde banden van uw man met de LTTE allerm minst aannemelijk wist te maken. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), dewelke de beslissing van het CGVS inhoudelijk bevestigde op 28 maart 2019.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 15 april 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U geeft daarbij aan dat uw man u en uw kind(eren) vlak na aankomst heeft verlaten en een nieuwe relatie heeft. Jullie zouden nog niet officieel gescheiden zijn, maar nu heeft u geen verblijfplaats meer en vreest u dat uw verblijfskaart hier niet verlengd wordt. Verder geeft u aan dat uw regio van herkomst door de huidige situatie niet meer veilig is. Ten slotte vreest u dat u en de kinderen bij eventuele terugkeer bekritiseerd en gediscrimineerd zullen worden omdat u zonder man terugkeert. U legt geen documenten neer ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming.

Op 23/08/2019 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). U tekende hier geen beroep tegen aan.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 1 oktober 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. Uw ex- echtgenoot zou ondertussen hertrouwd zijn en u en uw kinderen hebben problemen met jullie verblijfsvergunning. U verklaart bij terugkeer naar Sri Lanka weer problemen te krijgen wegens uw ex zijn problemen. U zou éénmaal deelgenomen hebben aan een activiteit binnen de Tamildiaspora. Ter ondersteuning legt u volgende documenten neer: een verklaring van Samusocial, verklaringen afgelegd voor en door CAW Brugge (oa een psychologisch attest) en een foto.

Op 24/01/2020 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Zonder België te verlaten diende u op 05/10/2020 een vierde verzoek in. Uw huwelijksperikelen zetten zich voort. Uw echtgenoot zou met een andere vrouw gehuwd zijn en met haar een kind hebben. Uw man zou zich agressief naar u gedragen en u bedreigen. Wegens de problemen die uw (nu) ex- man in Sri Lanka had, kunt u niet terug. Ook zou uw terugkeer naar Sri Lanka niet praktisch zijn, daar uw kinderen hier studeren. Ter ondersteuning van uw huidig verzoek legt u een aantal documenten neer: uw echtscheidingsdocumenten (u verklaart tegen uw wil gescheiden te zijn), schoolattesten van uw kinderen, een klacht die u bij de Belgische politie indiende wegens het gedrag van uw ex, een brief van uw advocaat. Na het gehoor voor e DVZ stuurde uw advocaat nog een schrijven met daarbij rekeninguittreksels, waaruit blijkt dat uw ex alimentatie betaalt en een vonnis van de familierechtbank waarin uw ex gedwongen wordt tot deze betaling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U en uw advocaat halen aan dat u met psychologische problemen kampt. Echter stonden deze u niet in de weg om coherente verklaringen af te leggen voor de DVZ. Bovendien is de procedure voor het CGVS schriftelijk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige

verzoeken hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Uw tweede en derde verzoek waarbij uw verklaringen in dezelfde lijn lagen, werden door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Hiertegen tekende u geen beroep aan. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Vooreerst wat betreft de door u aangehaalde vrees in Sri Lanka, legt u geen nieuwe elementen voor. U verwijst immers slechts in de meest algemene bewoordingen naar uw problemen aldaar, die volgens u gelinkt zouden zijn aan de problemen die uw ex-echtgenoot kende. Echter werd in het verleden reeds meermaals en omstandig uiteengezet waarom hier geen geloof aan kon worden gehecht. Het simpelweg herhalen van dezelfde elementen zonder aan te duiden waar het CGVS het bij haar beoordeling bij het verkeerde eind had, is dan ook onvoldoende.

Ten tweede verwijst u naar enkele praktische problemen bij een terugkeer naar Sri Lanka, zijnde het feit dat uw kinderen nu al enkele jaren school lopen in België. Echter dient hierbij gewezen te worden op het feit dat u uw eerste negatieve beslissing reeds jaren geleden heeft ontvangen. U besloot hierbij de vraag om terug te keren naar Sri Lanka naast u neer te leggen. Dat uw kinderen dan ook al enkele jaren hier school lopen is dan ook een praktisch gevolg van het negeren van uw voorgaande procedures. Dit staat echter jullie terugkeer naar Sri Lanka niet in de weg.

Ten derde verwijst u naar uw huwelijksproblemen en het geweld dat hiermee gepaard gaat. Hoe jammerlijk deze situatie ook is, ze voegt niets wezenlijks toe aan uw asiëldossier. De echtscheiding werd ondertussen uitgesproken, uw ex werd gedwongen tot het betalen van alimentatie en u was in staat om een klacht neer te leggen bij de Belgische politie wegens de mishandeling die u onderging. Dit alles staat uw terugkeer naar Sri Lanka niet in de weg, zoals in eerdere beslissingen reeds werd opgemerkt beschikt u in Sri Lanka (waar u, voor uw komst naar België reeds geruime tijd alleen leefde als moeder) nog over een sociaal netwerk waar u op kunt terugvallen.

Tenslotte merkt uw advocaat op dat u een verblijfsrecht moet krijgen op basis van het verblijfsrecht van uw ex-echtgenoot. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag naar haar eigen merites en haar eigen inhoud beoordeeld wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Het feit dat uw ex-echtgenoot erkend werd, wil dus niet automatisch zeggen dat u recht heeft op een statuut. Het doel van de asiëprocedure is niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de asielzoeker bescherming nodig heeft tegen vervolging of ernstige schade in het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit. Daar uit uw dossier blijkt dat uw individuele vrees voor vervolging in Sri Lanka ongeloofwaardig is en daar u aldaar over een sociaal netwerk beschikt (zo geeft u zelfs bij uw huidige aanvraag aan wekelijks contact met uw moeder te hebben), staat niets uw terugkeer naar Sri Lanka in de weg. Uw bewering dat uw kinderen een vrees dienen te koesteren gezien uw echtgenoot, is een blote bewering die wederom verdergaat op uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent de problemen die u kende wegens uw echtgenoot zijn verleden.

De door u neergelegde documenten voegen hier niets aan toe. Er kan aanvaard worden dat u ondertussen gescheiden bent en dat uw ex-echtgenoot u alimentatie betaalt. U was in staat om klacht neer te leggen bij de politie wegens zijn gedrag. Ook het schoolattest van uw kind voegt niets toe.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Niettegenstaande meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, is het volgens dezelfde bronnen nog te vroeg om te kunnen stellen wat deze gevolgen concreet zullen zijn. Voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient evenwel rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst en kunnen hypothetische toekomstvoorspellingen niet in aanmerking worden genomen. Het komt het CGVS dan ook niet toe te speculeren over de vooralsnog hypothetische gevolgen van deze grondwetswijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- of immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Bovendien dient opgemerkt dat uit uw dossier blijkt dat u Sri Lanka legaal verlaten heeft, met gebruik van uw eigen paspoort. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 26 november 2020) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het hoorrecht, de rechten van verdediging, het rechtsbeginsel “*audi alteram partem*”, de artikelen 2, 3 en 23 en overwegingen 18 en 36 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 22, 22*bis* en 23 van de Belgische Grondwet, van de artikelen 3, 9, 18 en 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) en van de artikelen 24.3 en 24.3 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

2.2. Vooreerst citeert de verzoekende partij de door haar aangevoerde bepalingen en geeft ze een korte theoretische uiteenzetting omtrent de door haar aangevoerde middelen.

Vervolgens betoogt de verzoekende partij dat ze wel degelijk nieuwe elementen bijgebracht heeft, namelijk het gegeven dat ze uitdrukkelijk melding heeft gemaakt van het beginsel van gezinseenheid en het recht op gezinshereniging, hetgeen niet onderzocht werd in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Verzoekster geeft aan dat ze op 30 november 2020 een brief naar de verwerende partij gestuurd heeft waarin ze, aan de hand van verwijzingen naar verschillende internationale rechtsregels en richtlijnen stelde dat dit principe van gezinseenheid dient toegepast te worden op haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster meent dat de motivering in de bestreden beslissing stereotiep is. Verzoekster meent dat het beginsel van gezinseenheid effectief toegepast dient te worden betreffende haar verzoek om internationale bescherming aangezien dit beginsel verankerd is in talloze artikelen van internationale verdragen, richtlijnen en rechtspraak. Dit beginsel kan niet zonder meer naast zich worden neergelegd verwijzende naar het feit dat een asielpprocedure niet tot doel heeft om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen. Hierna citeert de verzoekende partij uit verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Voorts stelt de verzoekende partij dat zij aan de hand van verschillende stukken uitgebreid aangetoond heeft dat zij en haar minderjarige kinderen ondanks de zeer moeilijke familiale context nog steeds ten laste zijn van haar ex-echtgenoot en de vader van haar kinderen. Met een schrijven van 22 december 2020 en dit voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, werden bijkomende stukken overgemaakt inzake deze financiële afhankelijkheid. Het betreft onder andere het vonnis van de familierechtbank van 13 februari 2020 waarin wordt gesteld dat beide ouders het ouderlijk gezag uitoefenen, dat er voorzien wordt in een secundaire verblijfsregeling bij de vader, en waarin de vader veroordeeld werd tot betaling van een onderhoudsbijdrage van 135 EUR per kind per maand. Bovendien werden er kopieën van bankafschriften gevoegd waaruit de betaling van deze onderhoudsbijdrage ontegensprekelijk blijkt. Het staat onmiskenbaar vast dat verzoekster zelf financieel afhankelijk is van haar ex-echtgenoot aangezien zij onderhoudsbijdrage ontvangt om te kunnen voorzien in het levensonderhoud van haar kinderen. Bij gebreke aan enig onderzoek omtrent de toepassing van het beginsel ‘gezinseenheid’ werd er evenmin onderzoek gedaan naar deze financiële afhankelijkheid en werden deze neergelegde stukken naast zich neergelegd.

Vervolgens citeert de verzoekende partij uit het arrest van het Hof van Justitie van 14 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova. Hiermee geeft het Hof, volgens de verzoekende partij, een duidelijke interpretatie aan artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn, namelijk dat het volgens de *ratio legis* is van dit

welbepaalde artikel om de internationale bescherming uit te breiden naar de leden van het kerngezin van een erkend vluchteling. Ook de prejudiciële vraagstelling van de Raad van State aan het Hof van Justitie in een recent arrest van 30 juni 2020 toont het belang van de erkenning van dit principe van gezinseenheid aan, hetgeen beheld wordt door artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn. Het betreft weliswaar een andere situatie, maar deze interpretatieve vraag is nogmaals een weerspiegeling van de algemene erkenning van dit principe van gezinseenheid in het Vluchtelingenverdrag. Rekening houdende met deze internationale en gezaghebbende rechtspraak kan er bovendien voorgehouden worden dat dit principe van familie-eenheid een principe van internationaal gewoonterecht is geworden. Hierop citeert de verzoekende partij uit een nota van Christine Flamand in het Tijdschrift van Vreemdelingenrecht. Verzoekster is bijgevolg van oordeel dat het zij en haar minderjarige kinderen volgens het principe van gezinseenheid recht hebben op een beschermingsstatuut bij uitbreiding van de vluchtelingenstatus die haar ex-echtgenoot en de vader van de kinderen heeft gekregen. Volgens bovenvermelde wettelijke bepalingen en geciteerde rechtspraak van hogere rechtscolleges is het principe van gezinseenheid een vaststaand principe dat zelfs als internationaal gewoonterecht kan worden beschouwd, en dit zeker in de situatie waarin verzoekster en de minderjarige kinderen zich bevinden, namelijk de situatie waarin het hoofd van een kerngezin erkend werd als vluchteling en waarvan de financiële en morele afhankelijkheid onmiskenbaar vast staat. De toekenning van het vluchtelingenstatuut aan verzoekster en haar minderjarige kinderen omwille van het principe van gezinseenheid is de enige manier om een verblijfsrecht met dezelfde rechten en garanties toe te kennen aan verzoekster en haar minderjarige kinderen als deze van haar ex-echtgenoot, en hun vader.

In een volgend onderdeel van haar middel gaat verzoekster in op het hoger belang van het kind. Ze betoogt dat de verwerende partij geenszins is ingegaan op het ingeroepen hoger belang van de minderjarige kinderen. Zij beperkte zich tot de eerder vermelde motivering inzake het beginsel van gezinseenheid en stelde bovendien dat de geuite vrees in hoofde van de kinderen een 'blote bewering' is die verdergaat op haar ongeloofwaardige verklaringen omtrent de problemen die verzoekster kende wegens haar ex-echtgenoot, hun vader, zijn verleden. Uit het feit dat hun vader nog steeds het ouderlijk gezag behouden heeft en uit het feit dat er nog steeds voorzien wordt in een secundair verblijf bij de vader, kan er geenszins afgeleid worden dat het zou indruisen tegen de belangen van de kinderen dat zij contact zouden blijven onderhouden met hun vader en dat dit volste recht hun ontnomen zou moeten worden. Het kan niet anders gesteld worden dan dat de bestreden beslissing het hoger belang van de kinderen geschonden heeft aangezien deze tot gevolg heeft dat de kinderen van één van hun ouders gescheiden zouden worden tegen hun wil in. Deze scheiding zou ook voor onbeperkte duur zijn aangezien de vader van de minderjarige kinderen een vluchtelingenstatuut heeft gekregen en dus onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka, het land naar waar de minderjarige kinderen zouden moeten terugkeren. Bovendien toont de verwerende partij, volgens de verzoekende partij, nergens in de bestreden beslissing aan dat zij de belangen van minderjarige kinderen heeft afgewogen bij het nemen van onderhavige weigeringsbeslissing, hoewel de belangen van kinderen worden beschermd door verschillende normen, waaronder artikel 22*bis* van de Grondwet en artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (IYRK), dat bepaalt dat bij alle handelingen betreffende het kind de belangen van het kind de eerste overweging vormen.

Het daaropvolgend onderdeel van haar middel stelt dat de verzoekende partij niet kan terugkeren naar Sri Lanka omwille van haar link met een LTTE lid, zijnde haar ex-partner en de vader van de kinderen. Op basis van een passage uit een rapport van DFAT (Department of Foreign Affairs and Trade) van de Australische Overheid van 3 oktober 2014, stelt verzoekster dat: "ook naaste familieleden van voormalige LTTE leden gezocht worden. Aangezien verzoekster en haar minderjarige kinderen de naaste familieleden bij uitstek zijn kan er dus zonder twijfel worden aangenomen dat zij gevaar lopen om deze reden." Ze wijst er ook op dat een andere passage uit hetzelfde artikel melding maakt van onrustwekkende verdwijningen van personen die in verband kunnen worden gebracht met voormalige LTTE-leden. Ook worden er voorbeelden gegeven. Verzoekster vervolgt dat: *"Omtrent deze vrees heeft verwerende partij eveneens nagelaten de bestreden beslissing afdoende te motiveren. Zij verwijst louter naar de eerdere verzoeken om internationale bescherming om te stellen dat haar vrees ongeloofwaardig werd bevonden maar gaat geenszins in op de uitdrukkelijk geuite vrees dat verzoekster aanhaalde om te stellen dat zij louter en alleen al omwille van haar link met een LTTE-lid, die bovendien erkend werd als vluchteling, risico op vervolging loopt bij terugkeer naar Sri Lanka. Bovendien kan er geen twijfel meer geuit worden omtrent de vrees voor vervolging van dit voormalig LTTE-lid, zijnde haar ex-echtgenoot, aangezien deze erkend werd als vluchteling waardoor zijn geuite vrees voor vervolging als vaststaand en bewezen wordt beschouwd. Omwille van het feit dat verwerende partij totaal nalaat om hier een grondige motivering over te geven en deze vrees naast zich heeft neergelegd door te verwijzen naar de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid, kan verzoekster niet anders dan concluderen dat*

verwerende partij artikel 3 EVRM geschonden heeft in samenhang met haar formele en materiële motiveringsplicht, alsook de aangehaalde artikelen van de Vreemdelingenwet.”

In uiterst ondergeschikte orde vraagt de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.3. De verzoekende partij voegt de volgende documenten aan haar verzoekschrift toe:

- Brief van 30 november 2020;
- Brief van 22 december 2020;
- RvV 29 juni 2010, nr. 45 644;
- UN Final Act of the United Nations Conference of Plenipotentiaries on the Status of Refugees and Stateless Persons, under B;
- RvV 28 juni 2012, nr. 83 924
- RvV 28 februari 2013, nr. 98 069;
- RvV 24 oktober 2013, nr.112 644;
- Nota - UNHCR Independant consultant Frances Nicholson, 'The right to family life and family unity of refugees and others in need of international protection', January 2018, p. 32-33, beschikbaar op: [https://www.unhcr.org/5a8c40bal .pdf](https://www.unhcr.org/5a8c40bal.pdf);
- Arrest en conclusies van de advocaat generaal, Hof van Justitie, 4 oktober 2018, C-652/16, , Ahmedbekova;
- Noot bij RvV 11 december 2019, nrs. 230.067 en 230.068 Afgeleide vluchtelingenstatus en gezinseenheid: een gemiste kans om deze principes te verankeren in het vluchtelingenrecht, door Christine Flamand, gepubliceerd in Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht 2021, nr. 1;
- DFAT Thematic Report, 'People with Links to the Liberation Tigers of Tamil Ealam', 3 October 2014, RvS van 30 juni 2020, nr. 247.972.

3. De aanvullende nota

Op 9 december 2021 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in. Aan deze aanvullende nota voegt de verzoekende partij de volgende stukken toe:

1. Arrest C-91 /20 van het Europese Hof van Justitie van 9 november 2021 ;
2. Vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, van 17 juni 2021, RG 19/1944/A;
3. Immigration and Refugee Board of Canada, « Sri Lanka : information sur le traitement réservé aux citoyens tamouls, y compris aux présumés membres ou partisans des Tigres libérateurs de l'Eelam tamoul (TLET); le traitement réservé par le gouvernement aux partisans des TLET qui ne sont pas d'origine tamoule (2017-août 2020) [LKA200298.EF] », 17 augustus 2020,

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip “*nieuwe elementen of feiten*”, elementen of feiten omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorige beschermingsverzoek, alsook de elementen of feiten die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 44). (eigen onderlijnen) Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, moet beperkt blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42).

De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een nieuw element of bevinding wordt voorgelegd dat/die van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. (eigen onderlijnen) Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.3. Overeenkomstig artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet wordt *in casu* vermoed dat verzoekster het verzoek om internationale bescherming eveneens namens de haar vergezellende minderjarige kinderen ingediend heeft. Aldus wordt in de bestreden beslissing op goede gronden verwezen naar artikel 24 van het Handvest. Dit artikel luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.

3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”

(cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag.

(...).”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

4.4. *In casu* werd de ex-man van de verzoekende partij op 21 december 2015 als vluchteling erkend, nadat de Raad bij arrest van 25 september 2012 met nummer 88 108 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus had geweigerd. Op basis van een visum gezinshereniging komt de verzoekende partij in navolging van zijn status van erkende vluchteling samen met haar minderjarige zoon naar België. Op 22 december 2016 komen ze samen toe in België. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij verklaard heeft sinds 25 april 2018 niet meer samen met haar echtgenoot te zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op 18 september 2018 ontkent de verzoekende partij weliswaar dat ze niet meer samen is met haar echtgenoot. Op 25 juni 2019 verklaart de verzoekende partij opnieuw dat ze weliswaar nog getrouwd is, doch dat ze niet meer samen zijn daar haar echtgenoot een buitenechtelijke relatie heeft met een andere vrouw en met die vrouw ook een kind heeft.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat bij vonnis van 26 september 2019 de echtscheiding uitgesproken werd. Uit het vonnis van 13 februari 2020 van de rechtbank van eerste aanleg, West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen over beide kinderen, dat de kinderen hun hoofdverblijfplaats bij de moeder hebben en elke woensdag van 13 uur tot 20 uur bij de vader verblijven en dat hij instaat voor het ophalen en terugbrengen van de kinderen. In het vonnis van 17 juni 2021 van rechtbank van eerste aanleg, West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, dat in de aanvullende nota wordt bijgebracht, wordt aangegeven dat het contact tussen de vader en de kinderen gedurende een bepaalde tijd werden verbroken buiten zijn wil om, maar dat er sinds februari 2021 opnieuw contact is tussen de kinderen en hun vader en dat dit contact goed verloopt. De verblijfsregeling zoals bepaald bij vonnis van 13 februari 2020 wordt in voormeld vonnis bestendigd. Uit de bijgebrachte documenten blijkt verder dat op 1 september 2020 de verzoekende partij als getuige wordt gehoord door de politie van Brussel hoofdstad. Uit dit document blijkt dat de verzoekende partij op 25 mei 2020 bij de politie in Antwerpen een klacht ingediend heeft tegen haar ex-partner waaruit blijkt dat hij haar in verschillende berichten uitgescholden heeft, alsook verwees ze naar een ruzie waarbij hij haar met een ijzeren stok geslagen heeft. Uit de verdere verklaringen van verzoekster blijkt dat zij aangeeft dat de vader van haar kinderen haar in 2018 meermaals geslagen heeft met een ijzeren stok en schoenen (administratief dossier, map 6, stuk 1). Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet welk gevolg aan deze klacht werd gegeven, behoudens dat de verzoekende partij een aantal maanden later door de politie in Brussel gehoord werd. In elk geval blijkt doorheen de verschillende verklaringen van verzoekster en de bijgebrachte

documenten dat de relatie tussen de verzoekende partij en haar ex-echtgenoot minstens verzuurd is. Al deze documenten werden pas aan het huidig verzoek om internationale bescherming toegevoegd, en aldus nog niet eerder ter kennis van de commissaris-generaal of de Raad gebracht.

4.5. Bijgevolg dient nagegaan te worden of deze nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster en haar kinderen in aanmerking komen voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij niet goed op de hoogte is omwille van welke redenen haar ex-echtgenoot, de vader van haar kinderen, op 21 december 2015 als vluchteling erkend is. Uit het arrest van de Raad van 28 maart 2019 met nummer 219 114 en de stukken uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster verwijst naar het oorspronkelijk vluchtrelaas van haar echtgenoot, terwijl deze vluchtmotieven bij arrest van 25 september 2012 met nummer 88 108 ongeloofwaardig bevonden werden en aldus hem zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werden. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming brengt ze ook slechts een foto bij van haar echtgenoot op een manifestatie van een Tamil vereniging in België. Echter kan er niet aan voorbijgegaan worden dat haar ex-echtgenoot op 21 december 2015 als vluchteling erkend werd. Noch uit het rechtsplegingsdossier noch uit de motieven van de bestreden beslissing, blijkt om welke redenen haar ex-echtgenoot in 2015 als vluchteling erkend werd. Ter terechtzitting stelt de verwerende partij dat dit onder meer was omwille van activiteiten die hij in België ontplooid had, zonder dit verder toe te lichten.

De Raad kan de commissaris-generaal bijtreden in zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites moet worden beoordeeld en dat uit de erkenning van de nood aan internationale bescherming in hoofde van de vader van de kinderen van verzoekster en tevens haar ex-partner niet automatisch volgt dat verzoekster en haar kinderen zelf nood hebben aan internationale bescherming. De Raad herinnert er aan dat in het arrest *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov* het Hof van Justitie oordeelde dat Richtlijn 2011/95 niet voorziet in verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van “vluchteling” en van “persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt” (HvJ 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus worden toegekend op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Evenwel trad het Hof de advocaat-generaal bij in zijn stelling dat dit niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn volgens de welke *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

Gelet op het gegeven dat verzoekster van de vader van haar kinderen gescheiden is en dat hun relatie verzuurd is zoals blijkt uit de bijgebrachte documenten in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming, kan men verzoekster niet verwijten dat zij niet meer informatie kan geven over de redenen waarom haar ex-echtgenoot als vluchteling erkend werd door de verwerende partij en waarom zij en hun kinderen omwille van zijn huidige activiteiten het risico lopen om heden vervolgd te worden bij een terugkeer naar Sri Lanka. *In casu* heeft het verzoek om internationale bescherming ook betrekking op twee minderjarige kinderen respectievelijk geboren in 2009 en 2017. Van hen kan evenmin redelijkerwijze verwacht worden dat zij kunnen toelichten waarom zij door de huidige activiteiten van hun vader en het gegeven dat hij als vluchteling in 2015 erkend werd door de commissaris-generaal het risico lopen om heden vervolgd te worden bij een terugkeer naar Sri Lanka, daar ze te jong zijn.

Gelet op het hoger belang van het kind dat tevens een onderzoeksplicht omvat, komt het *in casu* aan de verwerende partij toe om grondig onderzoek te voeren of verzoekster en haar kinderen een gegronde

vrees hebben om persoonlijk te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet lopen bij een terugkeer naar Sri Lanka omwille van de activiteiten van de vader van de kinderen in België en het gegeven dat hij door de commissaris-generaal als vluchteling werd erkend in 2015. Bijgevolg kan de verwerende partij niet zonder meer in de bestreden beslissing motiveren *“U verwijst immers slechts in de meest algemene bewoordingen naar uw problemen aldaar, die volgens u gelinkt zouden zijn aan de problemen die uw ex- echtgenoot kende. Echter werd in het verleden reeds meermaals en omstandig uiteengezet waarom hier geen geloof aan kon worden gehecht”*, zonder een grondig onderzoek naar voormelde gegevens te voeren. Dit knelt des te meer omdat de verwerende partij de ex-echtgenoot van verzoekster, tevens de vader van de kinderen, als vluchteling erkend heeft in 2015. Er liggen geen elementen voor dat deze status ondertussen opgeheven of beëindigd werd.

Alles samen genomen, meent de Raad dat door het voorleggen van de vonnissen van 26 september 2019, 13 februari 2020 en 17 juni 2021 en het politiegehoor van 1 september 2020 nieuwe elementen naar voren zijn gekomen die mogelijk van die aard zijn om aan te tonen dat de eerdere beslissingen inzake het verzoek om internationale bescherming anders zouden zijn geweest indien deze elementen bij de eerdere beoordelingen zouden hebben voorgelegen. Deze elementen wijzen immers op een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij waardoor er *in casu* op redelijkerwijze kan aangenomen worden dat het voor verzoekende partij moeilijk is om op zelfstandige wijze al de elementen aan te reiken die betrekking hebben op haar vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of haar risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het profiel van de vader van de kinderen, de ex-partner van verzoekende partij bij een terugkeer naar Sri Lanka. De Raad brengt tot slot in herinnering dat de beoordeling van de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade een toekomstgericht onderzoek vereist. Nu het verzoek om internationale bescherming ook betrekking heeft op twee minderjarige kinderen moet zowel uit het onderzoek als uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijken waarom de kinderen de status van de moeder volgen en niet de status van hun vader (*mutatis mutandis* RvS 18 december 2012, nr. 221.809).

4.6. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 maart 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,
dhr. M. DENYS,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS